

Willibrordus

'De huidige culturele verandering is vergelijkbaar met die van Willibrords tijd'

Over Clemens Willibrord (658-739), de apostel van de Lage Landen, zijn de historische bronnen schaars. Ook grote werken van de hand van deze missionaris bleven er niet bewaard. Toch leeft de gedachtenis van de eerste aartsbisschop van Utrecht voort. Zo is de Nederlandse katholieke Bijbelvertaling bijvoorbeeld naar hem genoemd.

Willibrord – de paus voegde aan de naam de Latijnse naam Clemens toe – werd geboren in Noord-Engeland uit Angelsaksische ouders, trad daar in het klooster in en werd als missionaris naar het vasteland gezonden. Echter na in het huidige Groothertogdom Luxemburg koos hij als zijn uitvalsbasis, van waaruit hij medewerkers uitzond om kerken en kloosters te stichten onder de bescherming van de Frankische vorsten.

„Willibrord is een deel van het verhaal van Europa”, benadrukte mgr. Jean-Claude Hollerich, aartsbisschop van Luxemburg, onlangs tijdens een conferentie in Brussel waarop de heilige als een van de grote spirituele figuren van Europa werd voorgesteld. „Willibrord droeg niet enkel het geloof uit, maar via de kloosters zowat alle bestaande kennis. Bij zijn bisschopswijding in Rome kreeg hij van de paus een boek, een kostbaar geschenk. In de Britse kloosters was de kennis van de klassieke oudheid dan ook bewaard gebleven. De verspreiding ervan op het continent was slechts mogelijk omdat zonder grenzen kon worden gereisd. Het Europa zonder grenzen was toen een feit.”

Willibrordus inspireert nog altijd. Dat heeft te maken met zijn rol in het doorgeven van het geloof en de kennis uit de Romeinse traditie in een nieuwe cultuur. Willibrordus schiep mee de christelijke middeleeuwen.

„De huidige culturele verandering is vergelijkbaar met die van zijn tijd”, meent mgr. Hollerich, die jarenlang als jezuïet in Japan doorbracht. „Willibrord bracht oud en nieuw samen. De huidige geloofscrisis is te wijten aan het feit dat we maar niet kunnen communiceren in de taal van vandaag. We moeten zelf een nieuwe taal vormgeven, anders vervallen we in de catacomben-tijd.” (EDS)

Advertentie

GOEDKOOPSTE in zijn assortiment

Everyday gemalen koffie dessert 500 g

€ 2,78
€ 5,56/kg

colruyt
laagste prijzen

MIJN SPIRITUELE PLEK

Even vragen om kracht

De kerk van Rupelmonde is bijzonder voor Marina MOENS

- ▶ Marina Moens werkt bij Familiehulp
- ▶ Vóór ze aan haar taak begint, wandelt ze vaak even de kerk in
- ▶ Ook het werk zelf is een spirituele ervaring

Jozefien VAN HUFFEL

Jaren geleden is het intussen dat Marina Moens begon als huishoudhulp. „Ik kwam in Rupelmonde terecht, waar de nood het hoogst was”, zegt ze. „Met een klein hartje kwam ik die eerste werkdag op het dorpsplein aan. Ik was ruim bijtijds. De kerkdeur stond open en ik werd naar binnen getrokken.”

„Daar stond ik voor het prachtige, grote kruisbeeld, zelf aan de grond genageld door een vraag: 'Jezus, mijn God, waarom stuurde Je me hierheen? Wat is hier mijn taak?' Stilletjes bad ik.” Marina Moens stak een kaars aan en vertrok, krachtiger dan toen ze binnenkwam.

Sindsdien komt ze geregeld in de Onze-Lieve-Vrouwekerk, meestal aan het begin van de werkdag. „Maar vóór een overleg



„Het werk als huishoudhulp is niet te onderschatten”, zegt Marina Moens. „Veel klanten zijn eenzaam.” © Jozefien Van Huffel

in het dorpsplein zit ik ook soms een moment in de kerk”, zegt ze. „Ik vraag kracht, voor mezelf, zodat ik in moeilijke situaties overeind blijf. Het werk als huishoudhulp is immers niet te onderschatten. Veel klanten zijn eenzaam. Daar blijf je van schrikken. We komen bij mensen met dementie of psychiatrische problemen, bij mensen die amper zestig zijn en ernstig ziek. Vaak vinden ze bij ons een luisterend

oor. Ik dank echter ook voor al het mooie dat ik op mijn beurt van de mensen krijg. Elke rimpel heeft zijn verhaal.”

„Deze kerk is een bijzondere plek”, vervolgt ze. „De stilte die ik er opsla, kan ik goed gebruiken bij de ouderen met wie ik werk. Ook zij trekken zich op en warmen zich aan het vlammetje van hun geloof. Ik ben blij dat ik dat met hen kan delen, want openlijk praten over geloven, is

in onze samenleving niet meer vanzelfsprekend.”

Misschien net daarom is ook haar werk zelf voor Marina Moens een spirituele ervaring. „Vanochtend nog vroeg de dochter van een oudere man me hoe ik

„Ik dank ook voor al het mooie dat ik van mensen krijg. Elke rimpel heeft een verhaal”

volhield”, zegt ze. „Dat is dankzij mijn geloof, maar ik vind het moeilijk om dat uit te leggen.”

Dragen en je gedragen voelen, is dat het? „Ik denk vaak terug aan het doopsel van mijn petekind”, zegt Moens. „De doopvont had de vorm van een adelaar. Als je kind later valt, zei de priester, moet je doen zoals de adelaar die zijn jong leert vliegen: het opvangen met je sterke vleugels.”

OPROEP • Heeft u een plek waar u bidt of tot rust komt, die u inspireert of die u altijd meedraagt? Vertel het via *Mijn spirituele plek* • Redactie Kerk & Leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of via mijnspiritueleplek@kerknet.

GOD EN IK

Af en toe 'resetten'

De voormalige journalist en Gentse politicus Veli YÜKSEL (CD&V) engageert zich als moslim in een partij met christelijke wortels

Lieve WOUTERS

– *Hoe maakt u tijd voor de innerlijke mens?*

Tijdens de vastenmaand neem ik de tijd om de confrontatie aan te gaan met mijn geweten en ook buiten de ramadan zonder ik me geregeld af om aan introspectie te doen. Dat kan onderweg, bijvoorbeeld in de trein of in de wagen. Zoals vele mensen voel ik die nood vooral op momenten van tegenslag of wanneer dingen anders lopen dan ik had gepland. De nood om stil te staan is het sterkst bij een overlijden van een kennis of een vriend. Dan kun je de cruciale vragen niet meer negeren, over de zin van het leven en de richting die ik aan mijn leven geef.

– Spreken of zwijgen?

Ik heb geen keuze. Een politicus moet spreken. Je moet je ideeën en oplossingen op een heldere manier overbrengen. Maar, zoals in alles, met mate. Ik wil niet voortdurend opinies lanceren. Een wijs man zal, volgens Confucius, handelen en vervolgens spreken in overeenstemming met zijn daden. Dat probeer ik in mijn dagelijkse leven toe te passen.

En zwijgen? Dat is voor een politicus een tweede optie. Soms kan

„geen commentaar” voor de goede toehoorder meer betekenen dan een uitgebreid antwoord. (lacht)

– Wat is het belang van stilte?

Ik heb stilte nodig om tot innerlijke rust en orde te komen, om alles op een rijtje te zetten. Stilte is voor mij 'resetten' of 'de lei schoonvegen'. Niet elke dag, maar zo nu en dan heb ik daar nood aan. Ik kom daar minder aan toe dan ik graag zou willen, want als politicus moet ik steeds alert zijn voor wat er in de samenleving gebeurt en zonder ophouden de actualiteit opvolgen.

– Nederigheid of fierheid?

In alle levensbeschouwingen speelt het begrip 'nederigheid' een belangrijke rol. Filosoof, dichter en soefileider Mevlana verwoordt het zo mooi: „Word als de aarde in bescheidenheid en nederigheid. Wees zoals je jezelf voor doet, of doe je voor zoals je bent.”

Je mag nederigheid niet verwarren met een gebrek aan zelfwaardering. Het is beseffen en erkennen dat we allen maar mensen zijn. Ik vind dat er geen hiërarchie mag zijn tussen mensen of in menselijke relaties. Matteüs reikt ons daarvoor het ultieme argu-

ment aan: de laatsten zullen toch al ooit wel eens de eersten zijn, en de eersten de laatsten.

– Spiritualiteit begint met...

Spiritualiteit is onze connectie met de Schepper. Maar hoe leg je die connectie? Vele, zeer oude filosofen zoals Plato leggen die via de ziel. Ze zien die als een zuiver iets, dat al een vleugje goddelijkheid in zich heeft en onze rechtstreekse lijn kan zijn met hierboven. Ik beleef mijn spiritualiteit op een meer wereldse manier. Liefde, rechtvaardigheid, vriendschap en eerlijkheid zijn waarden die ik wil nastreven om mijn leven betekenis te geven.

– Moeder waarom leven wij?

Het zal wel beroepsmisvorming zijn, maar als voormalig journalist stel ik altijd opnieuw de vraag naar het waarom. Waarom doe ik de dingen die ik doe? Waarom leef ik het leven dat ik leef? Het antwoord vind ik in de gemeenschap waartoe ik behoor: mijn familie, mijn vrienden, mijn straat, mijn stad en mijn land. De waarde die ik van kinds af aan meekreeg, is dienstbaarheid tegenover die gemeenschap en op latere leeftijd koppelde ik daar bewust andere



© CD&V

waarden aan vast. Als je gelooft in een leven na de dood, krijgen die waarden een geloofsdimensie. Dan wordt het vanzelfsprekend dat je die waarden nastreeft.

– Identiteit of verdraagzaamheid?

Veel jonge mensen zijn op zoek naar een referentiekader om zichzelf te plaatsen. Dat hoort bij volwassen worden. Maar gaan we daar wel goed mee om? Geven we hun de kans om een identiteit te ontwikkelen? Met de voeten op een bank in het park, hop, een GAS-boete. Problemen in de klas, hop, weg van school. We moeten mensen stimuleren om een identiteit te ontwikkelen en accepteren dat die soms afwijkt van de onze en daarbij extra mild zijn voor kinderen met wortels in meerdere werelddelen. Voor hen dreigt vaak een identiteitscrisis. En daar is niemand mee gebaat.